probehl ve znamení casomíry.

A není divu, protože pozvání tentokrát prijala pražská folkotocová kapela NACAS.

Již pri vstupu do sálu byl každý príchozí ponekud prekvapen zvláštní výzdobou podia a prilehlých prostor: Viselo a stálo zde totiž nezanedbatelné množství ruzných hodin - velké i malé, jdoucí i stojící, funkcní i rozbité, skutecné ci detskou ruckou malované, barevné i cernobílé.

Po úvodních nekolika vetách dostali slovo Nacas. Jejich vystoupení bylo pohodové, a prestože tentokrát posluchacu bylo méne než pri prvním veceru, rozhodne byla v sále príjemná atmosféra a všichni se zájmem poslouchali. Velký úspech mel zvlášte druhý prídavek: "Slepice". Mne osobne se také velmi líbily písnicky "Nuselský most", "Cukr a bic" a pak ješte: "...navažme nit a rozhodme sít...k sobe me nepouštíš..." - na název této si nemohu vzpomenout, ale rozhodne me zaujala.

Druhá cást koncertu patrila samozrejme JAUVAJSu, opet s hostujícím kontrabasistou.

V prubehu hraní byla vyhlášena tato soutež:
Diváci meli pozorne poslouchat následující písen a potom dobrovolník predvádet pantomimicky nekterá její slova. Úkolem ostatních bylo predvádená slova hádat.
A aby se nezapomnelo, kdo je hostem tohoto vecera, soutež byla samozrejme NA CAS.

Nejprve to vypadalo, že se dobrovolník nenajde. A nepomohlo ani to, že byly zverejneny ceny: CD Jauvajsu a volné vstupenky na príští bodlákový vecer.

Po druhé písni se však našla první odvážná, které se podarilo predvést 7 slov za pul minuty. To povzbudilo ostatní, a tak po tretí písni jiná dobrovolnice predvedla 9 slov za pul minuty, címž zvítezila a získala slíbené CD.

Celkove se koncert vydaril a pekný zážitek si opet mohlo odnést i nekolik malých detí, které celou dobu pozorne poslouchaly a obcas se dokonce i zapojovaly do zpevu.